

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/142/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124207672
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4124207672.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, a D. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, Škultétyho 1577/8, Topoľčany, deti rodičov: matka - E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXXX/X, H., zastúpená Petrom Janíkom, advokátom, Košolská cesta 1, Prievidza, a otec D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXXX/X, H., zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária Valach, Kišac, s. r. o., Gogolova 18, Bratislava, IČO: 36 663 051, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 16. júla 2024, č.k. 55P/112/2024-72, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia (výrok I.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.). Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že otec maloletých detí sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 11.07.2024 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloleté deti B. na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude realizovať v týždenných intervaloch s tým, že otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti od piatka od 18.00 hod. párneho kalendárneho týždňa do piatka do 18.00 hod. nepárneho kalendárneho týždňa a matka bude starostlivosť zabezpečovať od piatka od 18.00 hod. nepárneho kalendárneho týždňa do piatka do 18.00 hod. párneho kalendárneho týždňa. Ďalej sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd nariadil rodičom povinnosť navzájom sa podrobiť inému odbornému poradenstvu realizovanému v ambulancii certifikovanej psychoterapeutky a rodinnej terapeutky, psychoterapia pre dospelých, párová terapia, hravá terapia pre deti, rodinná terapia, terapia detí s ADHD u psychologičky HAPPY FAMILY I. D. I. I. v Nitre, na obdobie jedného kalendárneho roka a tiež nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by uložil matke povinnosť podrobiť sa inému odbornému poradenstvu realizovanému psychiatrom určeným súdom. Dôvodil, že matka sa v roku 2022 odsťahovala zo spoločnej domácnosti a bez súhlasu otca odsťahovala aj všetky tri maloleté deti. Na súde prvej inštancie prebieha aj konanie o rozvod manželstva. aktuálne sa otec riadi úpravou styku podľa uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 24.06.2024, č.k. 55P/93/2024-25, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie iba v otázke úpravy styku otca s maloletým D.. Matka maloletého D. na styk s ním nepripravuje. Maloletého telefón je presmerovaný zrejme na číslo matky a týmto svojím konaním fakticky styk otca s maloletým D. v čase podľa uznesenia o neodkladnom opatrení neumožňuje. Matka, nielenže sa o otcovi s deťmi nerozpráva, ale ani sa im ničím nepodložený negatívny vzťah k otcovi nesnaží zlepšiť. Deti sa v priebehu súdneho konania o rozvod viackrát vyjadrili, že nemajú problém sa s ním stretávať. Matka deti zavádza a informácie o otcovi zámerne dezinterpretuje tak,

aby práve naopak posilnila u detí antipatie k otcovi bez toho, aby deti poznali skutočnú pravdu. Matka sama nezvláda starostlivosť o deti. Už niekoľko súdom naplánovaných stretnutí detí s otcom zmarila, práve nepripravenosťou detí na styk. Navrhuje, aby došlo k rozšíreniu možnosti realizovať starostlivosť o maloleté deti, keďže až do odšťahovania sa matky zabezpečoval dennú starostlivosť o všetky tri deti rovnako. Aj u dieťaťa vo veku 17 rokov má význam nariadiť striedavú osobnú starostlivosť, keďže ingerencia súdu v podobe neodkladného opatrenia môže byť posledným účinným prostriedkom ako zabrániť deštrukcii vzájomných vzťahov detí a otca. Príde mu maximálne nespravodlivé, aby po dvoch rokoch legitímneho dožadovania sa styku a striedavej osobnej starostlivosti s deťmi súd jeho návrh odmietol paradoxne pre vek detí. Takéto zamedzenie stretávania môže vyvolať trvalo neodstrániteľné následky. Pokiaľ sa týka výchovného opatrenia dôvodil tým, že odmietavý postoj detí, ktorý je založený na dôvode bez relevantného základu, nedostatok úprimného citu na strane matky vo vzťahu k príprave detí na styk s otcom a so zreteľom na význam otca v živote maloletých detí je dôvodom pre postup súdu podľa § 37 ods. 2 písm. d) a to nariadením výchovného opatrenia pre oboch rodičov. Keďže v jeho silách nie je schopnosť presvedčiť matku, aby pred deťmi zmenila svoj postoj voči nemu, že je v záujme detí ako aj rodičov samotných, aby súd uložil obojmu rodičovi výchovné opatrenie v podobe ich povinnosti podrobiť sa psychoterapeutickému poradenstvu, aby sa matka naučila komunikovať s otcom v otázke starostlivosti, výchovy. Účelom tejto terapie je tak odstrániť akékoľvek komunikačné bariéry, nastavenie pravidiel stretávania sa otca s deťmi, aby matka deti k otcovi začala povzbudzovať. Do času, kým súd rozhodne o rozvoze a konečnej úprave rodičovských práv a povinností reálne hrozí, že deti pod vplyvom negatívneho výchovného pôsobenia matky na otca úplne zanevrú. Správaním matky je právo maloletých detí ako aj otca na starostlivosť a výchovu veľmi vážne ohrozené. Výchovné opatrenie pre matku odôvodnil tým, že vyššie popisované jej správanie, keď sústavne takmer dva roky bráni otcovi v stretávaní s deťmi, zakladá potrebu prijať neodkladné opatrenie v podobe výchovného opatrenia podrobiť sa vyšetreniu psychiatra. Na prelomenie bariéry je potrebná aj ako nevyhnutná pomoc špecializovaného odborníka. Aj znalkyňa v súvislosti s touto poruchou osobnosti matky navrhla realizovať u matky znalecké vyšetrenie, s čím sa stotožnil aj kolízny opatrovník vo svojej správe. Účelom tejto terapie by bolo odstrániť jej negatívne vtieravé myšlienky, neprimerané obavy z okolia, úzkosti a strach najmä v súvislosti s komunikáciou a spoluprácou s otcom, v záujme eliminovať pesimistický vplyv matky na deti. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 2 ods. 1 CMP, § 324 ods. 1, § 325, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 CSP, podľa § 37 ods. 2 písm. d), ods. 7 Zákona o rodine, podľa § 332 ods. 1 CSP a § 36 a § 24 ods. 4 Zákona o rodine, článku 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Súd dospel k záveru, že návrhy na nariadenia neodkladných opatrení neboli podané dôvodne, pretože nie sú splnené zákonné podmienky. Otec neosvedčil skutočnosť, že si pomery účastníkov vyžadujú bezodkladný zásah súdu, teda návrh nespĺňa podmienku naliehavosti veci. Súd musí prihliadať na zachovanie a riadny výkon rodičovských práv a povinností, aj na najlepší záujem maloletých detí. Súd mal za to, že nie je v záujme maloletých, aby súd neodkladným opatrením rozhodol o ich zverení do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v otcom určených týždňových intervaloch. Prijatie takéhoto rozhodnutia by malo byť výsledkom procesu vykonaného dokazovania smerujúceho k zisteniu skutočného stavu veci a dosiahnutia spravodlivosti v pomeroch účastníkov konania. Odmietanie styku maloletých detí s otcom podľa súdu nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by ich súd zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, naviac za situácie, kedy rodičia detí nevedia spolu kooperovať a komunikovať. O úprave styku otca s maloletými deťmi súd prvej inštancie už rozhodol uznesením zo dňa 24.06.2024, v ktorom rozhodol aj o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v podobe výchovného opatrenia pre rodičov a pre matku, ktoré zamietol. Otec neuviedol žiadne nové skutočnosti a dôvody, ktoré by podľa názoru súdu opodstatňovali rozhodnutie o nariadenie navrhovaných výchovných opatrení. Súd nezistil, že by v tomto prípade existovala bezprostredná hroziaca ujma, ku ktorej by mohlo dôjsť keby vo veci nenariadil neodkladné opatrenie. Vo veci samej je vytýčený termín pojednávania na deň 05.08.2024 a súd nemal za preukázané, že by sa maloleté deti nachádzali v bezprostrednom ohrození života, zdravia, alebo psychického a morálneho vývoja. Súd zdôraznil, že inštitút neodkladného opatrenia v konaní starostlivosti o maloleté deti má slúžiť k ochrane práv detí v situáciách, keď sú práva detí zjavne ohrozené do doby, keď o výchove detí, ktorá je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa ustanovení Zákona o rodine. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletých detí. Uviedol, že s uznesením súdu prvej inštancie sa nestotožňuje. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil iba tým, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zverením detí do striedavej osobnej starostlivosti nie je dôvodný, nakoľko otec neosvedčil skutočnosť, že si pomery účastníkov vyžadujú bezodkladný

zásah súdu. Má za to, že súd mal dostatok podkladov na to, aby vyhovel návrhu v celom rozsahu. Súd prvej inštancie sa týmito podkladmi dostatočne nezaoberal, nevykonával žiadnu úpravu osobnej starostlivosti o maloleté deti a otázku starostlivosti, ako aj stretávania ponechal výlučne na vôli matky, ktorá ako vyplynulo z priložených dôkazov a jej správania, sama nezvláda starostlivosť o deti, výsledkom čoho je stav, že deti sa s otcom už takmer dva roky nestretli. Deti prakticky od narodenia vyrastali v harmonickom súžití oboch rodičov v jednej domácnosti. Súd nezobral do úvahy správanie matky, ktorej cieľom je otca úplne vystríhnúť zo života detí. Matka ako povinná z vykonateľného neodkladného opatrenia si absolútne neplní povinnosti, ktoré jej z neho vyplývajú. Deti na styk ešte ani raz nepripravila, neodpovedá na telefonáty otca, ani na sms správy. Úloha oboch rodičov je v živote dieťaťa nezastupiteľná a nemá za to, že by tomu bolo inak v predmetnej právnej veci. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 21CoE/74/2014. Dlhodobou poukazuje, že mu stretávanie s deťmi opakovane umožnené nie je, najmä z dôvodov na strane matky. V súčasnosti je preto vzťah detí a otca výrazne pod vplyvom a tlakom matky. Z tohto dôvodu je priam nutné venovať náležitú pozornosť správaniu matky, ktoré odporuje záujmom detí. Netreba zabúdať, že deti boli doposiaľ veľmi citovo naviazané nielen na matku, ale aj na otca. Týmto spôsobom sa u nich prehľbuje pocit uzavretosti, ktorý môže len škodlivo pôsobiť na ich duševný vývoj. V tejto veci je daná naliehavosť záujmu otca na nariadení neodkladného opatrenia v podobe dočasného zverenia detí do striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko sama matka starostlivosť o deti morálne nezvláda. Výlučné zotrvanie vo výchovnom prostredí u matky aj znalkyňa zhodnotila ako rizikové v osobnostnom vývine všetkých troch detí. Znalkyňa navrhla nariadiť striedavú osobnú starostlivosť. Vplyv matky na deti potvrdili aj samotné deti počas ich výsluchu na pojednávaniach, keď uviedli, že nemajú problém so striedavou starostlivosťou, avšak matka je tá, ktorá im to musí ako posledná odsúhlasiť. Vážnosť tejto situácie dotvára aj podaný návrh na výkon neodkladného opatrenia, ktorým súd rozhodol o styku otca s maloletým D., ktoré matka ignoruje. V odôvodnení uznesenia v časti návrhu na neodkladné opatrenie v podobe výchovných opatrení tak pre rodičov, ako aj pre matku celkom absentuje zdôvodnenie, prečo nevyhovel týmto návrhom. Otec celý návrh staval a odôvodňoval na aktuálnom správaní matky, ktorá bráni maloletému D. v stretávaní sa s ním, nerešpektujúc ani právoplatné súdne rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa s podkladmi nezaoberal, nevyvodil z nich správne závery, o čom svedčí aj odôvodnenie napadnutého uznesenia. Navrhol preto toto zmeniť a jeho návrhu vyhovieť.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozhodnutie súdu pokladá za zákonné a správne. Poukazuje na existenciu psychického týrania po celý čas súžitia s navrhovateľom, ktoré sa extrémne vystupňovalo počas posledného polroka spoločného spolužitia, čo zásadným spôsobom negatívne ovplyvnilo život v rodine a malo zásadný negatívny vplyv predovšetkým na deti. Deti nikdy netrávili rovnocenný čas spoločne s otcom a matkou a nie sú určite zvyknuté na starostlivosť oboch rodičov ako tvrdí otec, ktorý nikdy so starostlivosťou nepomáhal, nikdy deti nedával spať, keď boli malé neučil sa s nimi, nenavštevoval lekárov, rodičovské združenia, nevozil ich na krúžky. Počas polroka odkedy došlo k odsťahovaniu zo spoločnej domácnosti, sa pravidelne zatváral s deťmi do izieb, robil na ne psychický nátlak, citovo ich vydieral, zastrášoval a snažil sa ich presvedčiť, že vzniknutá situácia je výsledkom psychických problémov matky. Najintenzívnejšie ataky vyvíjal na dcéru A. a to aj po odsťahovaní takmer tri mesiace intenzívne pokračoval v nátlakoch telefonickými rozhovormi až dovtedy, kým dcéra odmietla v rozhovoroch pokračovať. Otec síce správne konštatuje, že úloha oboch rodičov v živote detí je nezastupiteľná, avšak je zvláštne, že sa ňou zaoberá práve on, ktorý až do času rozvodu úlohu nezastupiteľnosti zásadne ignoroval. Jeho neustále výhrady o tom, že maloletí sa odmietajú s ním stretávať, že za tým je hlavne matka a jej ovplyvňovanie detí, sa nezakladajú na pravde, keďže to nie je potvrdené žiadnym z doposiaľ vykonaných dôkazov. Staršie deti A. a C. vzhľadom na svoj vek celkom jednoznačne určili svoj pozitívny postoj k otcovi, aj k stretávaniu sa s ním s podmienkou, že tento nebude ponižovať matku a nebude ju preferovať ako príčinu rozpadu rodiny. V prípade maloletého D., s ktorým sa navrhovateľ riadne stretáva, je jeho postoj bezproblémový, pričom aj v rámci vypočutia na ÚPSVaR Topoľčany sa vyjadril totožne, keď spontánne dodal, že by bol najradšej, keby stretávanie s otcom prebiehalo dobrovoľne. Znalkyňa bez akéhokoľvek dôvodu a vysvetlenia odignorovala ňou zistené skutočnosti ohľadom závažných osobnostných diagnóz otca, ktoré vyšli z testov, čo mohlo pri týchto zisteniach samo o sebe vyvolať potrebu znaleckého posúdenia z odboru psychiatrie. Neustála dehonestácia matky prostredníctvom sporného posudku a snaha o maximálne podriadenie sa detí vôli otca pri zavádzajúcom zdôraznení negatívneho ovplyvnenia matkou nevyvoláva potrebu úpravy navrhovanej v rámci neodkladného opatrenia, ale naopak potrebu zásadnej zmeny postoja otca k rodine, keď tento bude rešpektovať osobnosť matky, ktorá sa riadne stará a starala o deti a bude brať ohľad na záujmy svojich detí. Navrhla uznesenie potvrdiť.

4. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že má to, že súd mal dostatok podkladov na to, aby vyhovel návrhu v celom rozsahu. Poukázal opätovne na znalecký posudok PhDr. Bednárovej aby matka pochopila, že jeho tvrdenia vychádzajú z objektívneho znaleckého dokazovania. Netreba zabúdať, že vplyv matky potvrdili aj deti samotné počas ich výsluchu. Ohľadne maloletého D. bolo rozhodnuté, avšak iba z hľadiska úpravy styku, nie z hľadiska osobnej starostlivosti. Súd doposiaľ nevykonal právoplatným rozhodnutím žiadnu úpravu osobnej starostlivosti o maloleté deti. Tvrdenia matky o jej údajnom psychickom týraní po celý čas jej súžitia s otcom, či ďalších atakoch na adresu otca, považuje za vyfabulované a ničím nepodložené, ktoré tvrdenia len dotvárajú znalcom potvrdený obraz o vnútornom nastavení matky vo vzťahu k otcovi, ktorá voči nemu prejavuje nenávisť, odmietanie a tieto pocity zakoreňuje aj v deťoch. Matka vo vyjadrení súd zavádza, zistený skutkový stav prekrúca v snahe presvedčiť súd o svojej pravde, ktorá je však diametrálne odlišná od skutočného stavu. Aj znalkyňa upozorňovala na to, že deti sú príliš nezdravo ovplyvňované matkou. Opäť dal do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21CoE/74/2014. K pochybnostiam matky o nestrannosti znalkyne možno len dodať, že pokiaľ matka tak vehementne odmieta prijať závery znaleckého posudku, mala možnosť navrhovať svoje vlastné návrhy na doplnenie dokazovania. Vyjadrenia matky vníma ako prejav, ktorým sa matka stavia do pozície obete, pričom sama v závere uvádza, že pokiaľ otec k matke nezmení prístup, nebude súhlasiť so stretávaním detí s ním, pretože je to údajne v rozpore s ich najlepším záujmom. Aj týmito slovami sama deklaruje, že ona je tá, ktorá ako posledná rozhodne, či deti k otcovi pustí alebo nie, nakoľko ona vie najlepšie, čo je pre deti správne a čo nie. Neexistujú žiadne správy, ktoré by svedčili o tom, že striedavá osobná starostlivosť nie je pre deti vhodná. Akékoľvek iné tvrdenia sledujú čisto subjektívne požiadavky matky, ktoré nesledujú najlepší záujem dieťaťa.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba – otec detí (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn.55P/112/2024 je nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého sa domáhal otec a to zverením maloletých detí A., C. a D. B. na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, so striedaním v týždňových intervaloch a tiež nariadením rodičom povinnosť navzájom sa podrobiť inému odbornému poradenstvu v ambulancii certifikovanej psychoterapeutky a rodinnej terapeutky I. D. I. I. v Nitre na obdobie jedného kalendárneho roka a uložiť matke povinnosť podrobiť sa inému odbornému poradenstvu realizovanému psychiatrom určeným súdom.

7. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe dôkazov dospel ohľadom rozhodujúcich skutočností k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd, ktorý rovnako ako súd prvej inštancie považuje návrh otca za nedôvodný, nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti spôsobilé prívodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia. Odvolací súd tu odkazuje na písomné odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa plne stotožňuje.

8. K odvolaniu odvolací súd uvádza iba nasledovné: Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Zákon vyžaduje teda na nariadenie neodkladného opatrenia ako formy procesnej ochrany vo veciach starostlivosti súdu o maloletých zásadne splnenie podmienky, že je tu urgentná potreba bezodkladne upraviť pomery účastníkov. V danom prípade však žiadna urgentná potreba navrhovanej bezodkladnej úpravy neexistuje. Odvolací súd tu poukazuje na skutočnosť, že rodičia maloletých detí sú manželia,

od septembra 2022 nežijú v spoločnej domácnosti, kedy sa matka s deťmi odsťahovala. Na súde prvej inštancie sa vedie konanie (vo veci samej) o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva pod sp.zn. 11P/86/2022. Neodkladným opatrením Okresný súd Nitra pod sp.zn. 55P/93/2024 upravil do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva styk otca s maloletým D. a to každý párný týždeň od štvrtka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod.. V konaní vo veci samej bol dňa 06.09.2024 vyhlásený rozsudok, č.k. TO-11P/86/2022-462, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, na čas po rozvode maloleté deti A., C. a D. boli zverené do osobnej starostlivosti matky, súd určil otcovi prispievať na výživu maloletej A. a maloletého C. vo výške 650 eur na každého a na maloletého D. vo výške 500 eur mesačne, určil styk otca s maloletým D. tak, že je oprávnený počas bežného roka sa s maloletým stýkať každý párný týždeň od štvrtka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a osobitne určil styk otca s maloletým počas jarných prázdnin, veľkonočných prázdnin, letných prázdnin a zimných prázdnin. Styk otca s maloletými deťmi A. a C. neupravil. Rodičom uložil výchovné opatrenie podrobiť sa inému odbornému poradenstvu na obdobie jedného kalendárneho roka od právoplatnosti rozsudku, ktoré sa bude realizovať v ambulancii certifikovanej psychoterapeutky a rodinnej terapeutky I. D. I., I. v Nitre. Z odôvodnenia tohto rozsudku, ktorý doposiaľ nie je právoplatný, odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzal pri osobnej starostlivosti detí z názoru maloletých detí, ktorý prejavili počas konania. Názor maloletých bol zisťovaný bez prítomnosti iných osôb, spôsobom zodpovedajúcim ich veku a vyspelosti a to na pojednávaniach dňa 01.02.2024 a 12.06.2024. Maloletý C. a A. sa jednoznačne vyjadrili, že chcú byť zverení matke s tým, že nechceli aby bol ich styk s otcom upravovaný. Maloletý D. prejavil vôľu takisto byť zverený do osobnej starostlivosti matke a chcel upraviť styk s otcom každý druhý týždeň. Maloletý D. vyjadril svoj názor jednoznačne počas dvoch výsluchov, pričom pri prvom výsluchu bola prítomná aj znalkyňa, ktorá aj v čase vypracovania znaleckého posudku nezistila, že by zo strany matky dochádzalo k priamemu ovplyvňovaniu maloletých detí. Na pojednávaní sa znalkyňa vyjadrila, že aktuálne by striedavá starostlivosť rodičov zintenzívnila nežiaduci odpor maloletých detí k otcovi. Odvolací súd má za to, že maloleté deti A. a C. budú o pár mesiacov plnoleté, jasne vyjadrili svoj názor a je dôvodné ho rešpektovať a nie je žiaden dôvod ich zverovať do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Pokiaľ sa týka maloletého D., ten má 13 rokov, tiež sa opakovane vyjadril, že chce byť zverený matke a s otcom sa chce stretávať. V starostlivosti matky neboli doposiaľ zistené žiadne závažné nedostatky. Odvolací súd mal za to, že neodkladné opatrenie slúži ako účinný nástroj tam, kde ide o prípady naliehavej a nevyhnutnej potreby upraviť určité právne vzťahy a vtedy, keď je osvedčené, že hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy. V danom prípade však odvolací súd totožne so súdom prvej inštancie mal za to, že neexistuje naliehavosť a nevyhnutnosť potreby upraviť určité právne vzťahy medzi účastníkmi konania, či už vzťahy medzi otcom, matkou a deťmi, alebo vzťahy medzi rodičmi formou výchovných opatrení.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného vyhodnotil preto odvolací súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako neopodstatnený a preto vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP za použitia § 52 CMP.

10. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).